

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1098

30.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Toinen vallankumous Nide I: Usko ja taistelu

Osa 11

Nykyään on olemassa "Concerted Action", joka on pohjimmiltaan yrittänyt jotakin vastaavaa, ja jotkut järjestelmäpoliitikot haaveilevat sen muuttamisesta eräänlaiseksi talousneuvostoksi, jolla voisi olla todellista päätöksentekovoimaa (tämä olisi tosiaan lähellä korporativistisia ajatuksia, mutta tällaiset mekanismit eivät koskaan voi toimia demokraattisessa järjestelmässä, kuten kokemus osoittaa). Ehrhardin "muodostettuun yhteiskuntaan", Schillerin "yhteiseen toimintaan", Brandtin "sosiaaliseen kumppanuuteen" ("Haluamme olla hyvien naapureiden kansakunta sekä sisäisesti että ulkoisesti") ja suunnitelmiin talousneuvostosta, joka voisi muodostua yhteiseen toimintaan perustuvasta talousparlamentista (korporaatiosta?), ulottuu koko sodanjälkeisen ajan muisto aikoinaan olemassa olleesta ja raa'asti murskatusta Volksgemeinschaftista.

Näiltä yritysiltä puuttuu kuitenkin idealistinen tausta ja siten myös vakuuttamisen ja läpitunkemisen voima. (Kuinka suurella riemulla otettiin vastaan Volksgemeinschaftin aamunkoitto 30. tammikuuta 1933 ja kuinka paljon pilkkaa vuodatettiin Ludwig Ehrhard-parkaa ja hänen muodostamaansa yhteiskuntaa kohtaan, jonka perusajatus ei ollutkaan niin huono).

Mutta siellä, missä vetoaminen yhteisölliseen tietoisuuteen on edelleen paikoin menestyksestä, esimerkiksi työväenluokan keskuudessa, se ei ole johtanut

vapauden ja oikeudenmukaisuuden lisäämiseen kuten ennen, vaan riistoon ja työntekijöiden etujen sivuuttamiseen. Liberaalikapitalistinen järjestelmä on kyvytön edustamaan työläisten etuja, siksi kansallissosialistisen liikkeen tehtävänä on valistaa saksalaisia työläisiä siitä, miten väärin demokraatit käyttävät menneisyyden käsitteitä.

Meidän on suhtauduttava vakavasti tehtäviimme työväenpuolueena, sillä työväenluokka on pohjimmiltaan ainoa terve kerros tässä kansakunnassa aikana, jolloin älymystö kunnioittaa älyllisen elämämme hajoamista ja porvaristo joko katsoo pelkurimaisesti ja avuttomana tai on jo kauan sitten vajonnut unimaailman pyörteisiin. Meidän on käännettävä yksinkertaisen työläisen, lahjomattoman, rehellisen ja ahkeran Saksan kansalaisen puoleen. Kansallissosialistinen liike ei saa antaa kenenkään päihittää itseään, kun on kyse työväenluokan oikeutetuista eduista ja vaatimuksista, eikä varsinkaan petturimarsistien, jotka haluavat vain korvata yhden orjuuden toisella.

Kutsukaa sitä luokkataisteluksi, jos haluatte: Kansallissosialistit kuuluvat Saksan työväenliikkeen perinteeseen eivätkä porvarillisen luokkavaltion perinteeseen!

Sosialistisella yhteisöllä, saksalaisella Volksstaatilla, ei ole mitään yhteistä liberaalikapitalistisen järjestelmän kanssa. Kuitenkin vain siinä voidaan poistaa luokkien ja kerrosten väliset vastakkainasettelut, vain siinä voi kehittyä kansanyhteisö. Silloin tekopyhyys ja materialismi poistuvat ja kansantalous elpyy. Sen ei saa antaa jatkua siten, että tuotanto ei enää tapahdu tarpeiden tyydyttämiseksi, vaan että tarpeet herätetään keinotekoisesti tuotannon ylläpitämiseksi. Tästä halujen ja mielihalujen ruoskimisesta, tästä tarpeiden keinotekoisesta herättämisestä on tullut hillittömän materialismin paras väline! Se kostautuu katkerasti, kun ihmisten on palattava takaisin maan pinnalle!

Yhteiskunnan, joka ei voi enää luottaa kansalaistensa ihanteelliseen suostumukseen, vaan joka selviytyy vain materiaalisuuteen, toisin sanoen ihmisen alhaisimpiin vaistoihin - kateuteen, ahneuteen, turhamaisuuteen ja mukavuudenhaluun - vetoamisen ansiosta, on tuhoututtava! Kaikki tämä ei tietenkään koske vain Länsi-Saksaa, vaan periaatteessa korruption ja ymmärtämättömän sokeuden, tekopyhyyden ja materialismin piirteitä löytyy mistä tahansa liberaalikapitalistisesta valtiosta. Ainoastaan muissa kansakunnissa tämän epäonnisen valtiomuodon seurauksia lieventää jonkin verran luonnostaan kasvanut kansallinen tunne, joka on orgaaninen suojakenttä keinotekoista rappiota vastaan.

Älkäämme antako meidän pettää itseämme:

Saksan liittotasavalta on varmasti sisäisesti vakaampi kuin naapurivaltiomme. Jos

demokraattisen aatteen kyvyttömyys selviytyä nykypäivän ja tulevaisuuden ongelmista, mikäli sellaisesta aatteesta voidaan ylipäätään puhua, ei ole yhtä ilmeinen täällä kuin siellä, se on kansallissosialistisen kansallisen yhteisön aatteen myöhäinen seuraus. Mutta muut kansat ovat onnistuneet säilyttämään sielunsa paremmin kuin me saksalaiset. Ne ovat usein terveempiä - fyysisesti, henkisesti ja hengellisesti. Tämä johtuu orjallisesta riippuvuudestamme Yhdysvalloista ja järjestelmän edunsaajien fanaattisesta halusta sopeutua täysin amerikkalaiseen "elämäntapaan". Saksa on menettänyt sielunsa: **kieli, kulttuuri, musiikki, tavat ja elämäntapa ovat lähes täysin amerikkalaistuneet.**

Järjestelmä iloitsee nuorisosta, joka pureskelee "purukumia" "coolina", jonka mielestä on "IN" pitää pitkää tukkaa ja polttaa "jointtia" popmusiikkia kuunnellessaan. Toiset, kansalliset nuoret taas pitäisi demokraattien (natsit - yäk!) mukaan lukita.

Sillä he ovat todella olemassa, tämä toinen, suurelta osin tuntematon nuoriso. Vanhemman sukupolven jälkeen, jonka kaikki ihanteet ja toiveet murskautuivat romahduksen myötä, ja sen rauniosukupolven jälkeen, joka vaistomaisesti syytti sodan ja tappion kurjuudesta taantuvaa kansallissosialismia - molemmat olivat alttiita voittajien uudelleenkoulutukselle; molemmat nauttivat ajattelematta uutta vaurautta eivätkä tunteneet demokraattisen valtioidean sisäistä valheellisuutta - nyt on kasvamassa nuori sukupolvi, joka ei enää usko kaikkea sitä, mitä muuttumaton vihollispropaganda on noin neljänkymmenen vuoden ajan kovaan ääneen julistanut, joka etsii nykyaikaista historiallista totuutta ja löytää samalla kansallissosialismin uudelleen.

Nuoriso on aina idealistinen ja se on rehellinen rakkaudessaan ja vihassaan!

Nuoriso on siis myös liberaalikapitalistisen järjestelmän luonnollinen vastakohta!

Saksan vapausliike on näin ollen saksalaisen nuorison liike ja kansamme tulevaisuus. Valtiota ei voida johtaa enemmistöpäätöksillä. Ongelmat ovat liian monimutkaisia. Miten keskivertokansalainen, jos hän ottaa vastuunsa äänestäjänä vakavasti (ja kuinka moni ylipäätään tekee niin?), voi esimerkiksi määrätä talous- ja finanssipolitiikan suunnan? Ja tämä on vain yksi alue - muut kysymykset eivät ole yhtään yksinkertaisempia. Valtiota eivät myöskään saisi hallita miehet, jotka puolestaan on valittu enemmistövaaleilla.

Elämme lopun aikaa, ja kyse on selviytymisestä. Tällaisessa tilanteessa tarvitsemme kyvykkäimpiä ja parhaita huipulla eikä valtiota, jota kansainvälisen oikeuden asiantuntija, professori Fritz Münch kuvailee seuraavasti:

"Elämme maassa, jossa poliittinen sanan- ja ilmaisunvapaus on perusoikeus ja jossa jokainen puolivillainen toimittaja ja kirjailija, jokainen kaupallinen koomikko ja pornografi, jokainen idiootti ja sika, jokainen hölmö ja pyhimys puhuu politiikkaa."

Yksilön itsemääräämisoikeus on mahdollista vain silloin, kun kyse on lähimmästä elämänalueesta - yhteisöstä, työpaikasta jne. Täällä olemme demokraattisempia kuin demokraatit, koska yhteisvastuun kantaminen on täällä osa vapautta ja siten sosialistisen yhteisön ydin. Yksilöillä on myös puolueen haarojen kautta osuutensa kansansa poliittiseen kohtaloon. Mutta konkreettiset yksittäiset päätökset hallinnon, talouden ja politiikan aloilla kuuluvat asiantuntijoiden käsiin. Jos tätä ei kunnioiteta, tuloksena on joko kaaos tai valta siirtyy taustalla oleville nimettömille voimille ja ryhmille, samalla kun kiiltävä julkisivu maalataan uudelleen neljän vuoden välein. **Kansa ei voi hallita, sitä voidaan hallita vain kansaa varten!**

"Enemmistö? Mikä on enemmistö? Enemmistö on hölynpölyä! Järkeä on aina ollut vain harvoilla. Pitäisi punnita ääniä eikä laskea niitä. Valtion täytyy tuhoutua, aikaisin tai myöhään, siellä missä enemmistö voittaa ja tietämättömyys ratkaisee."
- Friedrich v. Schiller

"Demokratia on tilastoihin perustuva taikausko!" - Jorge Luis Borges

TAISTELE MARXISMIA

Marxilaisuus oli liberalistisen aatteen ohella toisen maailmansodan maailmanhistoriallisen vastakkainasettelun voittaja. Myös se perustuu materialismiin, mutta toisin kuin demokratia, sen toinen pilari ei ole tekopyhyys vaan väkivalta. Henkisesti marxilaisuus on varmasti vakavammin otettava kuin demokratia, joka on yhtä avuton marxilaisen haasteen edessä kuin kansallissosialistisen aatteen edessä. Bonnin valtavan ilmiantaja- ja poliisikoneiston herrat eivät ymmärrä, että aatteeeseen ei voi vastata vain väkivallalla, vaan sitä vastaan on asetettava parempi aate.

Olen vakaasti sitä mieltä, että Saksan kansalla on vain yksi valinta - valinta vasemmiston ja oikeiston, marxilaisuuden ja kansallissosialismin, pakkovallan ja kansanvaltion välillä. Tämän valistaminen on Saksan vapausliikkeen tehtävä, ja siksi se vaatii NSDAP:n olemassaolon sallimista. Ilman kansallissosialistista liikettä kommunismi vallitsee Saksassa, kuten muissakin valkoisissa valtioissa. Hyvin monet ihmiset tässä maassa tuntevat tämän, ja he ovat oikeassa kysyessään itseltään: "Kommunistinen puolue on sallittu - miksi NSDAP on kielletty?".

Vastauksen antoi tohtori Goebbels Kampfzeitin puheessa, jossa hän selitti

:

"Bolsevismi on varmasti demokratian avioton poika. Se häpeää sitä aika ajoin, mutta eurooppalaisen elämämme kriittisinä hetkinä demokratian äidillinen tunne puhkeaa aina uudestaan ... Ja silloin molemmat seisovat jälleen rintamassa, ennen yhdistyneinä vain työntämisessä autoritaarista, nationalistista valtioajattelua vastaan, jonka ne oikein arvioivat ja ovat tunnustaneet kiivaimmaksi ja vaarallisimmaksi vastustajakseen."

Siksi kansallissosialistinen liike ei ota kritiikittömästi vastaan porvarillista antikommunismia. Tunnuslauseemme pysyy muuttumattomana: **Ei kapitalismia eikä kommunismia!**

Tehtävämme ei ole puolustaa suurpääoman rahapusseja vallankumouksellista virtausta vastaan, vaan velvollisuutemme on suojella kansamme työtätekeviä joukkoja materialistiselta diktatuurilta ja häikäilemättömältä hyväksikäytöltä riippumatta siitä, mikä naamio vastustajalla on yllään - sillä aina on kyse samasta materialistisesta käsityksestä, joka hyökkää ihmisarvoa, vapautta, sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja idealistista kaukonäköisyyttä vastaan. Niinpä demokratian suurmiehessä, jonka työ- ja vaivaton toimeentulo on mahdollista vain tavallisen kansan kustannuksella, taistelemme kommunistista toimihenkilöä vastaan, joka ajaa työläisiä kuin orjia yhä uusiin, palkattomiin lisävuoroihin. Marxilaisessa vastustajassa, joka vain asettaa saksalaisia saksalaisia vastaan vavellankumouksellisilla fraaseilla, taistelemme kuitenkin kapitalisteja vastaan, joiden epäsosiaalinen käyttäytyminen teki marxilaisuuden ylipäättään mahdolliseksi. Mutta me vastustamme aina materialismia, joka näkee ihmisessä vain riiston kohteen - joko pienen hammasrattaan epäinhimillisen koneen pyörässä, sieluttoman kulutusrobotin tai sinisen muurahaisen, työorjan. Emme halua elää kultaisen tai punaisen Internationaalin alaisuudessa - haluamme olla vapaita!

Marxismi on meille merkityksellinen kahdella tavalla, ensinnäkin dogmaattisena ideologiana ja toiseksi hallintajärjestelmänä, jonka vallassa on huomattava osa maailman väestöstä - myös kaksi suurta ja vaikutusvaltaista kansakuntaa: Venäjä ja Kiina.

Marxilaisuus on liberaalin kapitalistisen järjestelmän vastaprojekti, joka kiehtoo loogisessa johdonmukaisuudessaan. Se on laaja, huolellisesti suunniteltu ajatuskokonaisuus, jonka ideologinen jäykkyys ja dogmaattinen omalaatuisuus väittävät purkaneensa historian kulun ja latineensa erehtymättömän oikean analyysin menneisyydestä, nykyisyydestä ja tulevaisuudesta. Marxilaisen filosofian yksityiskohtainen kritiikki on turhaa. Tätä ideologiaa ei ymmärrä tutkimalla sen yksityiskohtia - päättely on liian loogista, ja kapitalismin ristiriitojen analyysin osittaista oikeellisuutta emme kiistä lainkaan - vaan on

tutkittava sen perusteita. Tässä yhteydessä käy kuitenkin selväksi, että Marxin perusolettamukset ovat jo lähtökohtaisesti väärä ja että näin ollen koko marxilaisuus - aatehistoriallisesti tarkasteltuna - on suurisuuntainen harhakäsitys, turha älyllinen ponnistus, ikään kuin matematiikka, joka perustuu perusolettamukseen, että kaksi kertaa kaksi on viisi!

Karl Marxin ideologian ydinlause, joka osoittautuu materialismin todelliseksi lapseksi muutenkin kuin tässä yhteydessä, on: **"Olemassaolo määrää tietoisuuden"**. Tämä tarkoittaa seuraavaa:

Ihminen kehittyy fyysisesti ja hengellisesti yksinomaan elämänsä aineellisten olosuhteiden mukaan. Kaikki muu - uskonto, koulutus, kansakunta, perimä, rotu jne. - on vain keinotekoinen "päälysrakenne". - on vain keinotekoinen "päälysrakenne", illuusio, joka hämärtää proletariaatin näkemyksen sen luokkaintresseistä - ja tämä on sen ainoa huolenaihe. Harvoin on ihmisen luonne arvioitu niin väärin kuin tässä Karl Marxin toimesta - mikä selittyy vain hänen juutalaisella alkuperällään - sillä tämä filosofinen perusolettamus on jo nyt ytimenä sille tulevalle epäinhimillisyydelle, jonka toteuttamisyritys väistämättä toisi mukanaan. Vain juutalainen voi asettaa niin paljon järjen, kylmän teorian, ihmisen olemuksen yläpuolelle, vain hän voi kieltää tunnemaailman ja maailmankatsomuksen arvot ja tosiasiat ja käsittää ihmisen yksinomaan välineenä, kemiallisena elementtinä yhteiskunnallisessa muutosprosessissa.

Marxilaisuus on yksi ainoa sodanjulistus maanosamme länsimaista, idealistista perinnettä vastaan, ja on tyypillistä, että marxilaisuus, vastoin omaa logiikkaansa ja ennakoituaan, sai todellisen jalansijan vain Aasiassa, jossa ihmistä on aina pidetty alempiarvoisena kuin kollektiivia, ja alikehittyneissä kansakunnissa, mutta ei valkoisen maailman suurissa kansakunnissa, joihin Marx itse asiassa asetti toiveensa. Tässä paljastuu liikkeemme ensimmäinen ja ratkaiseva ristiriita marxilaisuuden kanssa. Mikään sen yli satavuotisen historian aikana ei ole horjuttanut marxilaisuutta ideologiana niin paljon kuin kansallissosialismin ilmaantuminen!

Kansallissosialismi on elävä todiste materialistista ihmiskuvaa vastaan, se on tahdon voitto pakosta, hengen voitto aineesta. Me tiedämme:

"Tietoisuus määrittää olemisen!" Ihminen on geneettisen perimänsä rajoissa sitä, mitä hän haluaa olla.

Itsensätyöllistäjä talonpoika, virkailija, pienkauppias ei liity proletariaattiin, koska kapitalismi tuhoaa hänen taloudellisen olemassaolonsa. Työläinen, joka rakastaa isänmaataan eikä näe itseään osana maailman proletariaattia, on hukassa marxilaisuudelle, määritteli se hänen luokka-asemansa miten tahansa. Ja kun

marxilaisuus odottaa pelastusta tuotantovälineiden sosialisoinnista, kansallissosialismi sosialisoi ihmisen, saa vallan massojen henkeen ja mielikuvitukseen: **Ihanne voittaa aineellisen!** Tänään tilanne ei ole erilainen:

Prosentuaalisesti mitattuna Saksan vapausliikkeellä on varmasti enemmän oppipoikia, työläisiä ja myös työttömiä Volksgenosseneja kuin "työväenluokan etujoukolla", kommunistisella puolueella, joka - jälleen vastoin omaa logiikkaansa - vetoaa järkevästi enemmän tyytymättömiin porvareihin kuin saksalaisiin työläisiin. Me emme puhu työväenliikkeestä, me olemme työväenliike. Tämä erottaa meidät myös kommunistisista ryhmistä.

Toinen marxilaisuuden periaate on:

"Historia on luokkataistelujen historiaa." Marxilaisen teorian mukaan kapitalismin aikakaudella vastakkain on kaksi luokkaa - kapitalistit, jotka omistavat tuotantovälineet ja riistävät työläisiä, ja proletaarit, joilla ei ole muuta kuin työvoimansa, joka heidän on myytävä kapitalisteille elääkseen. Kapitalismin vääjäämätön kehitys johtaa siihen, että yhä enemmän tuottavaa varallisuutta kertyy yhä harvemmille kapitalisteille, kun taas keskiluokka ja pienet itsenäiset ammatinharjoittajat vajoavat kapitalismin ristiriitojen ja kriisien kautta proletariaattiin, joka tällä tavoin vahvistuu ja vahvistuu. Kaikkia koskettava riisto ja sorto luovat yhteisen luokkatietoisuuden (Being determines consciousness), järjestelmän kaataa lopulta työväenluokka ja ottaa johtoaseman tiellä kohti kommunistista yhteiskuntaa. Hyvin lyhyesti tiivistettynä tämä on suunnilleen sellainen kehitys, jollaiseksi Karl Marx sen alun perin kuvitteli. Kaikki tietävät, ettei mikään tästä ole toteutunut:

Kapitalismi osoittautui taitavammaksi ja sopeutumiskykyisemmäksi kuin kukaan olisi voinut tuolloin arvata, kun otetaan huomioon teollisen vallankumouksen kauheat kurjuudet. Marxismi ei voittanut lainkaan pitkälle kehittyneissä teollisuusmaissa, joissa oli vahva ja itsevarma työvoima, vaan kehitysmaissa, kuten tsaarin Venäjällä ja Kiinan tasavallassa. Virkamiehistä, työntekijöistä ja pienistä itsenäisistä ammatinharjoittajista muodostuva keskiluokka, jonka olemassaolo on jatkuvasti vaarassa liberaalikapitalistisessa järjestelmässä, mutta joka ei kuitenkaan tunne tarvetta lukea itseään proletariaattiin (tietoisuus määrittää olemisen) ja joka siksi etsii aina kriisiaikoina kolmatta tietä kapitalismin ja kommunismin väliltä.

Marxismissa on varmasti perää, kun se puhuu luokkataistelusta, riistosta ja kapitalismin väistämättömistä kriiseistä, mutta on typistettyä ja dogmaattista maailmankatsomusta liittää kaikki tämä proletariaatin ja kapitalistien väliseen luokkataisteluun. Yhteiskunnallinen todellisuus on monimutkaisempi:

Liberaalikapitalistisen järjestelmän ihmiset ovat pirstoutuneet lukemattomiin ryhmiin, puolueisiin, yksilöllisiin ja yhdistyksellisiin intresseihin, kerroksiin, luokkiin ja ammattiyhdistyksiin, ideologioihin ja mielipiteisiin - kaikki taistelevat toisiaan vastaan. Ei ole olemassa yhtenäistä proletariaattia, jolla olisi yhteinen luokkaintressi:

Ammattitaitoinen työntekijä halveksii ammattitaidotonta työntekijää, mestari pitää itseään muita parempana, työntekijä on ylpeä toimistostaan, halveksii ruumiillisen työn tekijöitä ja pitää itseään yrityksen selkärankana, johtava työntekijä tuntee olevansa lähempänä yrittäjää kuin muita palkkatyöntekijöitä.

Kaikkialla näemme, että yksilölliset intressit ovat toiminnassa. Mikään ei olisi parempi, jos - olemattoman - proletariaatin nimissä sen itse nimitetty etujoukko, kommunistinen puolue, ottaisi vallan. Kansa joutuisi teeskentelemään ulkomaailmalle, että se on nyt "työväenluokka", mutta todellisuudessa se kokee olevansa vain sorrettu kansa, jota hallitsevat harhaanjohtavat funktionäärit. Tästä syystä Adolf Hitler puhui siitä, että kansallissosialismin on "sosialisoitava ihminen eikä tuotantovälineitä".

Ihmiset on saatava vakuuttuneiksi siitä, että on asioita, jotka yhdistävät heitä kaikkia, ja että se, mikä yhdistää heitä, on vahvempaa kuin se, mikä erottaa heitä. Heidän on opittava tuntemaan itsensä yhteisöksi, ja silloin heistä tulee myös yhteisö. Kansallissosialismin tehtävänä on taata sosiaalinen oikeudenmukaisuus, kunnioittaa kaikkia tasapuolisesti - Volksgenossenit eivät ole keskenään tasa-arvoisia, mutta he ansaitsevat saman kunnioituksen, jos kukin heistä omalla paikallaan tekee parhaansa völkisch-yhteisön hyväksi - ja siten antaa kansanyhteisön syntyä uudelleen. Silloin luokkataistelun korvaa kansallissosialistisen kansanvaltion luokkaharmonia, jota ei voi eikä saa pakottaa, vaan jonka on, kuten kerran ennenkin, synnyttävä kansantoverien vakaumuksesta ja joka eroaa nykyisestä liberaalikapitalismin suhteellisesta rauhasta yhtä paljon kuin parantava uni eroaa koomasta. Viimeinen marxilaisuuden periaate, joka on meille tässä yhteydessä tärkeä, on "kansainvälisyys".

Marxilaiset sanovat, että yhden maan sorretulla proletaarilla on enemmän yhteistä minkä tahansa muun maan sorretun proletaarin kanssa kuin kotimaansa kapitalistien kanssa. Kuten arvata saattaa, marxilaisuus siis kieltää kansakunnan, rodun ja isänmaallisuuden yhteiset siteet. Kansasta tulee kansakunta vain tahdon kautta kuulua yhteen - mutta jos tämä tahto on olemassa, kansakunta on vahvempi kuin mikään muu.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
November 1934 Ausgabe 1273 28. April 2017 20.20

Der Kampf geht weiter !

Wahngleich nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung aufhörig als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Mitglieder von Massenmord, Verbrechen, Völkermord und Verbrechen haben nicht angehalten, das Kreuz der goldenen Ähre unserer heldischen Führer Adolf Hitler zu entdecken.

Alle Nationalsozialisten sind einmütig aufeinander, Völkern und Rassen gegenüber stehen. Schiller ist Schiller im Kampf um die Erlösung unserer weißen Völkern!
Die Bewegung ist zwar nicht geworden, aber die Größe des heroischen Völkern ist keine, auch nicht geringer als in die Vergangenheit!
Die vornehmste Güter ist ohne Abzug, das Volkstum – gegen alle weißen Völkern (1) – zu haben. Keine Mittel und Eisenbahnen, U-Boote und Raumfahrt!
Ob "legal" oder "illegal", ob in "Waldung" oder im "Steinbruch", ob mit "Propagandaarbeit" bewaffnet oder mit einem Schießfeld anderer Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!
Hilf Hitler!
Gottwald Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Kansallissosialisten Uutislehti
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eturaportti
Mollyn haastattelu
Kolmas osa

NNK: Nykyiset projektit ovat selvästi filosofisia ja taiteeseen liittyviä.

Kerro näkökseen tällaisten aiheiden vaikutuksesta politiikkaan.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind
(www.mourningthescient.com/truth.htm)
Yritän edelleen päivittää kuvagalleriaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitlerin ja ihmiskunnan armeijan. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä. Toisen maailmansodan tutkiminen on vursinaisen mielenkiintoa. Eivät tietoa yhdestä asiasta ja löydät kaksi muuta tulkittavaa asiaa. Tuntuu vähän kuin olisi arkeologi, joka kaivaa ensin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät haluaa tulla esiin. Vuosine jälleen kerran kiittää internetin tiedon ja

 the NEW ORDER
Number 176 (132) Founded 1978 April 26, 2017 20.20

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamations have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, ethnic cleansing, and neo-racism.
Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or mass halls, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!
Hilf Hitler!
Gottwald Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä

<p>SS Defender against Bolshevism by Reichführer SS Reichlich Hünzler FOR DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!</p> <p><small>Translated from the SS Original</small></p>	<p><small>Julius Streicher der Hitlers Pöbel-Buch</small> The Poisonous Mushroom</p> <p><small>Translated from the Third Reich Original</small> Der Giftpilz</p>	<p><small>Reichlich Hünzler</small> Hitler in Italy</p> <p><small>English / German Deutsch / English</small></p>	<p>SS Viewpoint - Vol. 9 Wife and Family</p> 	<p><small>Theodor Fritsch</small> The Sins of High Finance</p> 	<p>Luftwaffe War Art <small>Die Luftwaffe im Bild</small></p> <p><small>English - German / Deutsch - English</small></p>
--	--	--	--	---	---

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!

